

Funktion af en saa vidtrækkende samfundsmæssig Betydning, at den bør udøves af Staten gennem en af denne oprettet Statsbank og ikke overlades til private". Vort Forslag blev stemt ned med 59 Stemmer imod de socialdemokratiske. Efter dette absolutte Fejlgreb svandt vor Interesse ganske naturligt for de Forhold, der senere toges op til Behandling angaaende en særlig Banklovgivning, og det er derfor heller ikke med overvættets stor Interesse, vi overhovedet vil beskæftige os med det Lovforslag, der foreligger her, og som vel nok bliver ophøjet til Lov. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) omtalte Affæren i Aalborg og rettede en Tak til Ministeriet, som ogsaa jeg vil tiltræde. Ogsaa jeg mener, det er prisværdigt, at Regeringen er optraadt, som sket er, og er skredet energisk ind overfor den uhyggelige Historie, der har fundet Sted i Aalborg. Men samtidig ønsker jeg at sige, at jeg har ingen Tro til, at man ved en særlig Lovgivning om Banktyve og Bankkæltringer kan opnaa at forhindre Affærer af den Natur. Det at stjæle har jo altid været forbudt, men derfor stjæles der alligevel. Men der er noget, jeg synes vi maatte kunne hjælpe paa, og det er den mangelfulde Revision. Man maatte kunne hjælpe noget paa de Forhold, der gør sig gældende paa Steder, hvor f. Eks. som i Aalborg selve Byens Borgmester sidder i Direktionen og Byens Kæmner er Revisor, og hvor Befolkningen maa tro, at vedkommende Bank er et Institut, der i enhver Henseende ledes paa fuldt ud betryggende Maade. Der maa man komme til saadanne Tilstande, at Tilliden til Pengeinstitutionerne virkelig bliver berettiget og begrundet. Det er den altsaa ikke nu. Selv om der findes nok saa fine Navne i en Banks Bestyrelse og Revision, ser vi, at det er ikke nogen som helst Betyggelse. En ganske ung Kontorist og Assistent kan derfor godt stjæle 30,000 Kr. en enkelt Dag, uden at Bankens øverste Ledelse mærker noget dertil.

Det, vi altsaa øjensynligt skulde sætte Kræfterne ind paa her i Landet, var at faa lært at revidere Regnskaber. Det gælder sikkert ikke alene Bankerne, men det gælder mange andre Institutioner, Andelselskaber m. v., og ogsaa i den Henseende maa jeg sige, at dette Lovforslag er ikke meget bevendt.

Der staar i Lovforslaget, at Revisorerne skal være regnskabskyndige. Forleden Dag hørte jeg en Forhandling i Landstinget om Sparekasseloven, hvor der var stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa, at ingen kunde vælges til Revisor for en Sparekasse, uden at hans Valg skulde godkendes af Sparekasseinspektøren, der skulde holde en Slags Eksamen over Manden og forvisse sig om, om han kunde regne og skrive og virkelig var kvalificeret til at revidere et Sparekasseregnskab. Dette Ændringsforslag blev taget tilbage, for øvrigt med den Motivering, at naar Bankerne ikke skulde have et saadant Baand paa sig, at Bankrevisorernes Valg skulde godkendes af Bankinspektøren, var der heller ingen Grund til, at Sparekasseinspektøren skulde godkende Valget af Revisorer for Sparekassernes Vedkommende. Det finder jeg ganske rimeligt. Men jeg synes, at der var Grund til indenfor det Udvalg, der antagelig bliver nedsat, at søge at finde andre og mere betryggende Former for Revisionen end dem, som baade Bankkommissionen og Landstinget har foreslaet.

Hvad Bestyrelsen i øvrigt angaar, kunde jeg ønske, at det Forslag, som jeg indenfor Bankkommissionen gjorde mig til Talsmand for sammen med det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), blev optaget, saa at vi kom bort fra den Utilbørighed, at en Mand paa samme Tid kan være Hovedleder af en Bank og sidde som Leder af et stort Aktieforetagende, som vedkommende Bank financierer. Nu ved jeg meget vel, at det vil blive sagt — formodentlig ogsaa af den højtærede Handelsminister —, at dette netop er rigtigt, thi saa kan Bankmanden grundig sætte sig ind i Aktieselskabets Forhold og har, hvis der begaas noget utilbørligt eller uforsvarligt, Adgang til at faa Førstehaandskendskab derom. Men vi har jo set af den Maade, hvorpaa den meget omtalte Detailhandlerbanks Direktør H. P. Hansen optraadte, hvad noget saadant i Virkeligheden førte til: at han kunde ruinere en Mængde Mennesker i Bund og Grund derved, at han benyttede de Banken betroede Penge til at pleje og varetagelse sine private Aktieselskabers Interesser. Jeg mener derfor, at Sporene skræmmer i saa Henseende, og at Forholdene har vist, at man ikke bør give Bankmænd Adgang til at have Sæde i